

СПРАВА «МІТСОПУЛОС ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF MITSOPOULOS v. UKRAINE)

(Заява № 62006/09)

Стислий виклад рішення від 07 вересня 2023 року

09 грудня 2021 року Європейський суд з прав людини (далі – Європейський суд) ухвалив рішення за заявою № 62006/09, в якому констатував порушення пункту 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) та статтю 1 Першого протоколу до Конвенції у зв'язку з переглядом «за нововиявленими обставинами» ухваленого на користь заявника рішення, яке набрало законної сили та підлягало виконанню, і яким було визнано його право власності на будинок, внаслідок чого він не міг користуватися своїм правом власності у період з 20 травня 2009 року до 27 квітня 2016 року. Європейський суд зазначив, що питання застосування статті 41 Конвенції було не готове до вирішення та відкладено. Європейський суд запропонував Уряду і заявнику надати свої письмові зауваження з цього питання та, зокрема, повідомити про будь-яку угоду, якої вони могли досягти. Жодної угоди сторонами досягнуто не було. Як заявник, так і Уряд надали свої зауваження. В якості матеріальної шкоди заявник вимагав 3 182 106 євро, які він міг би отримати як орендну плату за здачу будинку за період з вересня 2002 року до липня 2019 року та відсотки, які він отримав би, якби поклав на депозитний рахунок у банк отримані кошти. Заявник також вимагав 20 688 євро та 25 000 євро в якості відшкодування грошових коштів та інших дорогоцінних речей, як стверджувалося, вкрадених з його будинку, коли той не перебував у його власності, а також 30 000 євро у зв'язку з душевними стражданнями через те, що він не міг користуватися будинком або жити там зі своєю сім'єю, і пов'язаною з цим невизначеністю. У якості судових та інших витрат заявник вимагав 813 049,22 українських гривень (далі – грн, близько 21 050 євро), сплачених ним своєму законному представнику згідно з чотирма договорами, а також вимагав 3 700 доларів США (приблизно 3 450 євро), які згідно з умовами договору від 11 лютого 2019 року він погодився сплатити своєму представнику після отримання справедливої сатисфакції згідно з рішенням Європейського суду. Щодо вимог про відшкодування матеріальної шкоди у зв'язку з вкраденими речами, Європейський суд погодився з твердженням Уряду, що ці вимоги не мають стосунку до порушення, встановленого в основному рішенні, і є необґрунтованими. Розглянувши інші вимоги заявника щодо матеріальної шкоди, Європейський суд дійшов висновку, що їх можна розглядати з огляду на вигоду, яку він міг би отримати, якби мав змогу користуватися своїм правом власності на будинок у період з 20 травня 2009 року до 27 квітня 2016 року. Європейський суд не погодився з наданими заявником розрахунками, оскільки він взяв за початкову точку 2002 рік і ґрунтував свої розрахунки на Інтернетджерелах, які вибрав і тлумачив самостійно, а не на офіційному експертному звіті чи іншій оцінці. Вимогу заявника щодо відсотків, які

він міг би отримати, Європейський суд визнав спекулятивною та не пов'язаною з встановленими порушеннями. З огляду на той факт, що точний розрахунок сум, необхідних для відшкодування матеріальних збитків, понесених заявником, неможливий у зв'язку із самого початку невизначеною за своїм характером шкодою, спричиненою встановленим порушенням, Європейський суд вирішив це питання на власний розсуд на засадах справедливості. Розглянувши вимоги заявника про компенсацію судових та інших витрат Європейський суд зазначив, що витрати на правову допомогу підлягають відшкодуванню лише тією мірою, якою вони стосуються встановленого порушення та присудив заявнику компенсацію за судові та інші витрати, які були понесені під час провадження на національному рівні та у Європейському суді і які були пов'язані з предметом основного рішення.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. Постановляє, що (a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику 25 000 (двадцять п'ять тисяч) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватися, в якості відшкодування матеріальної та моральної шкоди; а також 5 000 (п'ять тисяч) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватися заявнику, в якості компенсації судових та інших витрат, ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу; (b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

2. Відхиляє решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції».